

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਅੱਗੇ, ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ.

ਨਿਗਰਾਨ, ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਪੰਜਾਬ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਬਨਾਮ

ਗੁਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1950 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 598

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXI) ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਅਤੇ 46— ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾ -ਕੀ ਕਾਫੀ ਹੈ- ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ - ਕੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ- ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ- ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ- ਕੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਉਥੇ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਕਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਜਾਂ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਿਆ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੋਰੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਇਵੈਕੂਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

1918 ਦੇ ਐਕਟ VI ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਧਾਰਾ 227, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ ਪੀ ਸੋਢੀ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੋਗਾ, ਮਿਤੀ 8 ਅਗਸਤ, 1950 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ

ਐਚ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ, ਸੀ ਜੇ, ਇਹ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੋਗਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਨ।

ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 14-10-1947 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਧਾਰਾ 14, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੂਹੜ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋਧੀ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੋਗਾ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਅਜੀਤਵਾਲ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਆਟਾ-ਚੱਕੀ ਦੇ ਇੰਜਣ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਕੇ 482/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕਰਨੀ ਸੀ। 21-2-1948 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਟਾ-ਚੱਕੀ ਵਿਕ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਕਰੀ 3-4-1948 ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਹੋਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 605/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ 5 ਨੂੰ ਆਟਾ-ਚੱਕੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 6 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ 4,900/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। 6-10-1949 ਨੂੰ, ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੰਜਣ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਕਰੀ, ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੋਧੀ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ, ਕਿ 14-10-1947 ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਅਸਰ ਸਨ।

ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੋਧੀ ਨਿਕਾਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ 'ਸਚਿਆਈ' ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਸੁਣੇ ਕਿ ਜੋਧੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੋਧੀ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਨਿਕਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈਜ਼ (ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਐਕਟ 14 ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈਜ਼ (ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1947 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 4। ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੀ। 1 ਮਾਰਚ 1947 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ 1947 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਗਰਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਤਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਧਾਰਕ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਧਾਰਕ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਗ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। 4-5-1948 ਨੂੰ, 1-5-1948 ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ:

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈਜ਼ (ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1948 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈਜ਼ (ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ' ਸੰਪਤੀ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਚੱਲ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕਟੋਰੀਅਨ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਥਿਤੀ ਸਧਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ। ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। 4-5-1948 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੀਆਂ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨਿਵਾਸ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 'ਅੱਲਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ' ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 1948 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ II, 1948 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XXVI, 1943 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ XVI, 1948 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ XVIII ਅਤੇ 1948 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XLIX ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਮੈਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ।

ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1949 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 9, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ,

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

1949 ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ 10-7-1949 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1949 ਦੇ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੇ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਨੇ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਸਟਡੀਅਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਗ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਧਾਰਾ 8 ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

"15. 'ਅਟੈਚਮੈਂਟ, ਵਿਕਰੀ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਛੋਟ।' (1) ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਕੁਰਕੀ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਇਹ ਦੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਦੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

"(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸੰਪਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ

(ii) ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਜਾਂ

(iii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"

18-10-1849 ਨੂੰ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 27 ਆਫ 1949 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1959 ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਨੇ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਪਧਾਰਾ (3) ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਨੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ-ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ 14-8-1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸੰਪਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਜਾਂ

(ਅ) * * *

(c) * * *

(d) * * *

17-4-1950 ਨੂੰ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ-ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਐਕਟ XXXI, ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੇ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਜੋ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਰਤਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਿਗਰਾਨ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਸੀ-ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ।

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਇੱਕ ਵੈਸਟਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਖਾਸ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ" ਨਿਵਾਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਭਾਰਤ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕੁਰਕੀ, ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ (2) ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ 1-3-1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ 1931 ਦੇ ਐਕਟ 22 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਹੁਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"17. ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ (1) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ, ਅਤੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। .

(2) ਜਿੱਥੇ, ਮਾਰਚ, 1947 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਕਰੀਅਰ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ 17-10-1950 ਨੂੰ ਜਾਂ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 46, 1949 ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

23-4-1952 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 1951 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 90 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਡਮਿਨੀਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 46, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ "ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ" ਨੂੰ "ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਵਕੂਏ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਹੈ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਚਾਹੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ)" ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 27 ਜਾਂ 1949 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ IX ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਕਿ ਜੋਧੀ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਗਰਾਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨ ਹੁਣ ਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਵਾਸ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ। ਕਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਜਾਂ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਜਾਂ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਖੁਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ, ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ – ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Happy Garg, Translator in the Sessions Division, Barnala.

Checked, Compared and authenticated by Happy Garg, Translator